

Hầu như ai có mối quan hệ sâu sắc với X đều có một thời điểm nào đó lên giường với cô. Giường là nơi cô hiểu người đàn ông, không phải định giá họ; cách đánh giá của cô luôn theo một thang điểm riêng, thật ra cái cô cần là lòng nhiệt thành của người đàn ông, nơi quyết định sự gắn bó hoặc tan rã trong mối quan hệ của cô.

X cũng hay uống rượu với đàn ông lên giường với cô, ở một góc độ nào đó rượu gần giống giường. Cô vốn là một *bartender* hạng nặng, chuyện rượu với X đã là bản năng nghề nghiệp. Cô đến với nghề này với lý do nghe có vẻ ngược đời, để phát hiện ra đàn ông. Cũng là một mục tiêu đáng để phát hiện đấy chứ. Cô nhún vai. Vì chỉ cần đến gần hơn một người đàn ông, là bạn đã gần hơn với thế giới rồi.

Cô có cách nói chuyện hơi cường điệu, có vẻ như mọi thứ qua cô đều được thổi phồng lên một chút. Cô cười khả nhắc ly rượu to bản, hơi đảo nhẹ ngón tay. Có một thời điểm khác X làm DJ, âm nhạc của X khá ồn ào và sặc mùi bia rượu. Âm nhạc với đàn ông lại khác trong cô, X nhún vai thêm một lần nữa, nhưng chẳng mang ý nghĩa gì, cử chỉ của X chỉ là cử chỉ thôi, nhiều người đã mê một cái nhún vai này, và thế là X xài, âm nhạc không bao giờ có thể mô tả đàn ông, cô nhấn nhá thêm, có những kẻ không có một tính nhạc nào nhưng cuộc sống của họ lại ngân vang dễ sợ. Họ sẽ làm X du dương đến chết. Ý cô đang nói về K, người được cô xem là mang tính nhạc nhiều nhất trong quan niệm của cô, trong các mối quan hệ phức tạp của cô.

X có vẻ là người không được nghiêm túc lắm, có vẻ thế. Dầu vậy người cô lúc nào cũng thơm tho, chần chu, cô không chịu đựng được dầu chỉ một nếp gấp trên thân thể mình, giống như việc cô ghét những nếp gấp trên khuỷu tay, nách, bẹn. Chỉ có một thứ gấp xoắn đẹp để thôi là não. Vậy đó. Đàn bà hời, cô hay dùng từ

này để ám chỉ một ai đó, cùng là đàn bà như cô nhưng theo cô không được hoàn hảo lắm, chỉ toàn những nếp gấp không giá trị. Có vẻ như cô muốn đi đến một vẻ đẹp hoàn hảo theo một cách định nghĩa riêng nào đó.

Năm 1988, cô đến Sài Gòn. Cô ưa dùng con số đó, mặc dù sau đó không hề cắt nghĩa cũng như mô tả một kỷ niệm nào đằng sau con số. Cô chỉ đơn giản nhắc, năm 1988 cô đến Sài Gòn, và sau đó cô nói sang chuyện khác. Năm đó với cô có vẻ như là một con số đẹp đáng nhớ. Cũng có thể đó là cách cô tự thôi miên mình, cô day cái huyết 1988 hàng triệu lần trong đời cô. Cô ngả người ra sau ghế tự nhiên, tươi tắn và trong một thoáng chốc, trông cô thật mơ màng.

Cô quen biết K trong tiệc rượu cuối năm. Trong các đối tác làm ăn, công ty cô vẫn có cái kiểu tranh thủ như thế để tạo ra những dịp gặp gỡ, và họ liên tục làm như vậy suốt cả năm, lúc tiệc nhẹ sau Tết, lúc sinh nhật giám đốc, lúc ăn mừng một nhãn hàng, một khách mới... Mỗi quan hệ thúc đẩy, đồng nghĩa thang

giá trị thành công của công ty, đây là một cơ hội làm ăn mang màu sắc tươi tắn. Cô và tay giám đốc tranh thủ tiệc nhẹ tìm kiếm những món béo, thậm chí béo ngậy. Vui chơi để sống, vui chơi để tăng lợi nhuận, rậm một màu bộ lạc sẵn mỗi.

K là con mồi béo nhất thời điểm đó, công ty có thể gặm rất nhiều lần. K có vẻ như chỉ toàn thịt, tiếng nói của K rất quan trọng cho các phi vụ. Ở đâu có K ánh sáng như lung linh hơn. Đặc biệt, K có vẻ đẹp trai cổ điển, cổ cao mạnh mẽ, mắt rất long lanh quyến rũ. Vì thế, K không chỉ là đối tượng săn của công ty mà còn là đối tượng của đàn bà. X được sắp xếp vai trò tiếp tân, thực ra là để chăm sóc K. Người ta nhận X vào công ty cũng chỉ để như vậy, chuyên trị những ca khó, những món béo như K, chuyên môn X không có, mặc dù vậy cô lại có vẻ chuyên môn rất linh tinh. X biết thế mạnh của mình ở đâu, nên việc ở công ty, X chẳng mấy khi buồn mớ vào, cũng không ai nhắc nhở X.

Ở những vũ hội sẵn mỗi như vậy luôn có một thời điểm trọng tâm, vì thế cô luôn xuất hiện đúng lúc. Cô làm cho giây phút trầm lắng hoặc vui vẻ giả tạo mang màu tranh cãi hơn.

X nói với K về việc chiếc giường quan trọng trong cuộc đời người đàn bà như thế nào, là nơi người ta thể hiện sự văn minh của đàn bà. Ngay cả sự tiến bộ của các nền văn minh trên thế giới cũng thể hiện rõ nét qua chiếc giường. Tôi sẽ nói cho anh biết anh có văn minh không nếu cho tôi xem chiếc giường của anh. X thường sử dụng cấu trúc này như một đặc tính của riêng cô. Và lần nào cô cũng thành công. K rất ngạc nhiên trước suy nghĩ của X. Suốt buổi tối, họ chỉ tranh cãi về chiếc giường. X biết khi một người đàn bà nói về chiếc giường nó còn có một vẻ đặc biệt quyến rũ, mời gọi với đàn ông.

Thế giường của em có gì nào? K nhảy nhồm ra khỏi ghế. X thấy một phần hạ bộ của K nhô lên, vài thời điểm trong buổi tối, K gần như không làm chủ mình vì bia rượu, lẫn lộn cả tên X, dấu hiệu của một người đàn ông đã

cởi bỏ những vách ngăn. Sau đó họ gặp nhau vài lần nữa, nghe X nói về những năm 1988 ở Sài Gòn. Tuy vậy, giữa họ vẫn không có chuyện giường chiếu. X được phân công vào những phi vụ béo khác. Cũng là những thử thách mà X thích. Quá trình chinh phục một người đàn ông cho X một cảm giác khoan khoái. Với cô đó là thành tích hiểu một con người và những rối rắm của họ.

Trong không gian cà phê mang màu Bắc Âu, cô còn nhắc đến nhiều người đàn ông khác, giống như một nghĩa vụ thiêng liêng của tâm hồn cô. Sau khi phi vụ béo kết thúc, thỉnh thoảng K vẫn gọi điện cho X. Cô cười trong điện thoại cho rằng sứ mạng của cô đã hoàn thành. Giường của cô đã khác rồi. Những người đàn bà không ổn định như cô, giường cũng là trạng thái. K hẹn X đi ăn, nhưng lúc đó cô đang ở nước ngoài. Cô gửi cho anh ta một vài tấm ảnh cô chụp trên bãi biển đầy nắng, một vài thành cổ cô đi qua. Thế giới này không thật sự lớn, nhưng nó không đủ nhỏ bé để K có thể gặp cô vào lúc này. Cô cười trong điện thoại và hẹn lần khác.

X rất thường đến quán cà phê Bắc Âu, về thanh lịch vừa phải, cộng với vẻ xa cách làm cô ưa. Cô đến thăm ban nhạc Anh Em của cô; thời cô làm DJ, họ đã có những mối quan hệ thật sự thắm thiết, cùng uống rượu và cùng thưởng thức âm nhạc. Theo như cô nhìn nhận, đó là mối quan hệ sạch sẽ nhất. Người ta vẫn mở nhạc khi làm trò đời bại nhưng sự thật thì âm nhạc vẫn tinh khiết. Cô vẫn có thói quen mở nhạc khi tắm và chùi rửa các bộ phận có nếp nhăn. Phụ nữ sau lứa tuổi 35 có vẻ là nạn nhân của quá trình lão hóa bắt đầu động chạm, họ đánh mất sự trơn láng của mình, cơ thể như cỗ máy già cỗi, da mất độ bóng bẩy và dễ trở nên xỉn màu hơn, *gấp khúc* nhiều hơn. Việc chăm sóc những dấu hiệu gấp khúc còn có ý nghĩa sống còn hơn là việc bận trang phục đẹp. X tắm rất lâu trong nền nhạc nhẹ đương thời là vì thế, cô là một “người đại hao nước” đúng nghĩa, sau đó cô dùng một loại kem thúc đẩy sự trơn láng. Cô chưa ở lứa tuổi 35, nhưng điều đó không bao giờ thừa với cô. Trước khi đến đây, cô phát hiện một vết thâm mờ ở khuỷu tay. Tay cô không được *múp* như trước.

Ngày Chủ nhật ban nhạc luôn bận bịu. Cô cười với đám đồng lứa rồi lặng im nghe nhạc. Điện thoại để ở chế độ rung. Cô có hẹn với tay đạo diễn truyền hình. Hắn đã điên tiết vì vụ giường của cô, nên chắc chắn không buông tha cô. Dầu vậy cô không tin lắm khả năng của anh ta, lần những bộ phim truyền hình dài tập co kéo, một loại kẹo cao su đàn hồi nhai hàng tối cho phụ nữ bị chồng bỏ, hoặc không tìm thấy một cú hẹn nào cho ra trò trong nhiều thời điểm sống. Vấn đề truyền hình là vấn đề của những con đàn bà bị đào thải khỏi một xã hội bù khú nhiều đam mê. Lúc này, nếu cô không lắm thì có khoảng năm câu chuyện tình hồi hám xuất hiện trên năm kênh, bọn quảng cáo bu quanh từng 15 phút một, nhả ra một vài thông điệp lừa dối vắn vớ. Một vài cô nàng được mệnh danh hoa hậu truyền hình đóng tới đóng lui, thậm chí đồng lúc xuất hiện trên nhiều kênh mang nhiều số phận nhưng mặt mũi và tính cách thì giống rặt nhau.

X thú nhận cô chưa từng xem một bộ phim dài tập nào. Cô không đủ kiên nhẫn.

Bởi vì tôi đóng phim. Cô nói với tay đạo diễn với vẻ cợt nhả, thay thế việc dùng câu *phim của các anh làm tôi đau bụng*.

Từ chối đóng phim của một tay đạo diễn đang lên, vì chẳng thấy vai diễn nào có thể phù hợp với mình, sẽ là cách tước bỏ quyền hạn và ưu thế của hắn. Cô đã nhiều lần tham dự đoàn phim với danh nghĩa người của công ty cho những phi vụ quảng cáo 5, 10 phút. Sự hồ hởi của họ có thể nuốt một con bò. Dương tính đậm đặc, ra trường với cái khối dương tính đó, những thằng nhóc ấy, gần như sẵn sàng hiếp dâm tất cả các loại phim, tất cả các cơ hội. Những thằng như thế trở nên nguy hiểm nhưng lại là thứ nguy hiểm rất dễ dạy bảo.

Tay đạo diễn nhắc lại chuyện giường, sau khi nói về vai diễn không mấy gây xúc động cho cô. Sau đó họ trở về chủ đề âm nhạc và DJ. Cô không trả lời, gọi một chai bia cổ lùn, thói quen của cô là uống một chai nhỏ khi nói chuyện trong quán cà phê có nhạc sống.